

ת"פ 10908/03 - מדינת ישראל נגד ח-א- נוכח

בית משפט השלום בקריה גת

01 אוקטובר 2017

ת"פ 15-03-10908 מדינת ישראל נ' א
בפני כב' הסגנית נשאה ד"ר נגה שמואלי-מאיר

המאשימה

מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד עמית חומר - נוכח

ב ג ד

הנאשם

ח-א- נוכח
ע"י ב"כ עו"ד דן גרובס - נוכח

גזר דין

א. רקע עובדתי

1. כפי הנטען בכתב האישום המתוון, ביום 27.02.2015 בשעה 19:00, על רקע שתית הנאשם וחילופי דברים שהתרחשו ביניהם, הלה תקף את רعيיתו (להלן: "המתלוננת") בכר שזרק עליה חפצים, נשר אותה בצד ימין של הצוואר ותפס אותה ממזוות, כתוצאה מהנסיכה, נגרמה למחלונהת חבלה בדמות נשיכה בצוואר [כר בכתב האישום המתוון] וסימן אדום במותניים. מיד ובסמוך, השילך הנאשם שלט של טלזיה ושבר אותו. כמו כן, הנאשם זרק על הרצפה מאפרה עם סיגריות ומצחטיים. בmund זה, המתלוננת ברחה לשכינה והצעיקה משטרה.

2. הנאשם הודה במיחס לו לעיל, ועל יסוד הודהתו זו הורשע בעבירות של **תקיפה הגורמת חבלה ממש - בן זוג**, לפי סעיפים 380 ו- 382(ג) לחוק העונשין, התשל"ג-1977 (להלן: "חוק העונשין"); והזיק לרכוש בمزיד, לפי סעיף 452 לחוק העונשין.

3. הצדדים לא הגיעו להסכמה בעניין העונש, ועם הרשותה הופנה הנאשם על ידי בית המשפט לשירות המבחן על מנת שיתקבל תסaurus בעניינו, תוך שהמאשימה הצירה כי עדמתה העונשית בתיק זה היא למסר בפועל.

4. בעניינו של הנאשם התקבלו שלושה תסקרים מאט שירות המבחן, ובוסף המלצה להורות על הארכת המאסר המותנה תלוי נגד הנאשם, ולהשיט עליו צו מבנן וצו של"צ. מטעמים של צנעת הפרט לא עלה עלי גזר הדין את כל המפורט בתסקרים האמורים, מלבד אותם נתונים הרלוונטיים לשאלת העונש, שאליהם ATIICHIS בהמשך.

ב. טיעוני הצדדים (עיקרי הדברים)

5. באת כוח המאשימה עמדה על חומרת מעשי של הנאשם, על הערכים המוגנים שנפגעו כתוצאה מהם, ועתה רקבו מתחם עונש הולם הנע בין 8 ל- 18 חודשים מאסר. בהמשך, הלה הפנתה לכך שהנאשם לא הצליח להתמיד בטיפול לאורך זמן, וטענה כי במקרה הנדון לא מתקיים שיקול שיקום המצדיקים סטייה לקולא ממתחם העונש ההולם. על כן, ובשים לב, בין היתר, לעברו הפלילי, סבירה באת כוח המאשימה כי יש להשיט על הנאשם עונש מאסר

המצוי ברף הבינו של הנאשם, להורות על הפעלת המאסר המותנה במצטבר, וכן לגזר עליו מאסר מותנה, פיצוי והתחייבות.

6. מנגד, בא כוח הנאשם לא חלק על מתחם העונש ההולם אשר הוצג על ידי המאשימה, אך טען כי בשם לב להליך הטיפול האינטנסיבי שעבר הנאשם, ולנוכח התרשםותו של שירות המבחן והמלצתו, הרי שמתקימים במקרה הנדון אותם שיקולי שיקום שיש בהם כדי להצדיק סטייה ל科尔א מתחם העונש ההולם והארכתו של המאסר המותנה.

7. הנאשם סיפר אודות הטיפול שעבר במסגרת "בית נעם" ועל התרומותיו מכך. עוד לדבריו, ביום הוא מצוי "במקום אחר", התגרש מהמתלוננת ועובד לפרנסתו.

דין והכרעה

8. בהתאם למתו שקבע החוק בתיקון 113 לחוק העונשין (ופורש לאחר מכן בפסקתו של בית המשפט העליון), בשלב הראשון בית המשפט יקבע את מתחם העונש ההולם, ולאחר מכן יגזר את עונשו של הנאשם בגין המתחם האמור; או מחוץ לו, ככל שיימצא כי מתקימים שיקולי שיקום או שיקולים של הגנה על שלום הציבור, המצדיקים סטייה מתחם לכאן או לכאן (אודות המתו לגזירת העונש, ראו למשל: [ע"פ 12/8641 מוחמד סעד נ' מדינת ישראל](#), (05.08.2013)).

ג. קביעת מתחם העונש ההולם

9. ראשית חוכמה יzion, כי ההגנה לא חלקה על מתחם העונש ההולם הנטען על ידי המאשימה, ומיקדה טיעוניה בנסיבות הימנו ל科尔א. כיצד, על דרך הכלל בבית המשפט לא יתרוג מהסכנות הצדדים ולא יתרוב בשאלות שאין בחלוקת. לצד האמור, מצאת כי המתחם הנטען הינו מחמיר בצורה לא מידית, בוודאי ככל שהדברים נוגעים לרף התחתון שלו, ועל כן אין לאמציו. כיצד, קביעת מתחם העונש ההולם הינה קביעה נורמטיבית השמורה לבית המשפט (ראו והשו לדבריו של כב' השופט י' עדן (דעת רוב) בעפ"ג ([מחוזי באר שבע](#)) 15-4687 וליד [גמאען נ' מדינת ישראל](#), (09.09.2015)), ובמקרה הנדון, על אף הסכמת הצדדים ומשמעותו של יום יש בכאן כדי להקל עם הנאשם, מצאת לקבע מתחם ענישה מקל יותר, והcoil כפי שיפורט להלן.

לגוף של דברים, כאמור בסעיף 40(ג)(א) לחוק העונשין, קביעת מתחם העונש ההולם תיעשה בהתאם לעקרון הלהימה (הוא העיקרון המנחה בענישה), תוך התחשבות בנسبות הקשורות בביצוע העבירות, בערכיהם החברתיים שנפגעו מביצוען, במידת הפגיעה בהם ובמדיניות הענישה הנוגגת.

10. **הערך החברתי המונג** שנפגע כתוצאה מעשה התקיפה, הינו שמיירה על שלמות גופם, שלומם וביטחונם של בני משפחה, כאשר בדרך כלל מדובר בשמיירה על החלשים מפני התעמרותם של החזקים (דבריה של כב' השופט א' פרוקצ'יה בעפ" 6758 פלוני נ' מדינת ישראל, (11.10.2007); ודבריו של כב' השופט י' עמית בעפ" 669/12 יוסף עמייאל נ' מדינת ישראל, (19.04.2012)).

באשר לעבירות ההזק לרכוש בمزיד, הערך המונג הניצב בבסיסה של עבירה זו הינו זכותו של הפרט להגנה מפני פגעה והשחתה של קניינו, וזאת גם אם מדובר בקניין המצוי בבעלויות משותפת.

11. בשים לב לנسبות הקשורות בביצוע הפעולות, כפי שיפורט להלן, וביחוד לנוכח אופיה של האלים אשר הופעלה מצדו של הנאשם, סבורתני כי **מידת הפגיעה בערכיהם המוגנים** מצויה ברף הבינוני-نمוך.

12. במסגרת בחינת **הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה**, שקלתי את אופיה של האלים אשר הופעלה מצדו של הנאשם, כאשר בולט בחומרתו מעשה נשיכתה של המתלוונת בצוואר, מה שעלול היה לגרום לה נזק חמור מזה שנגרם לה בסופו של דבר. אם כי, ומוביל להקל ראש בדברים, החבלות שנגרמו למתלוונת בפועל אין נמצאות ברף חומרה גבוהה. אך גם, הרכוש שניזוק על ידי הנאשם הינו פערם. בנוסף, שקלתי לקולא את העובדה של מעשיו של הנאשם לא קדם תכנון מוקדם, כאשר נדמה כי אלו בוצעו מתוך התפרצויות כעס ספרטנית במהלך ויכול שהתגלו עבינה לבין המתלוונת.

13. אשר **למדיניות הענישה הנוגנת**, סקירת הפסיקה מלמדת כי בדרך כלל מושתים על נאים שהורשו בעבירות של תקיפה הגורמת חבלה של ממש לבת זוג והיקק לרכוש במצוות **עונשים הנעים בין מאסר מוותנה, בדרך כלל לצד צו של"צ, לבין מספר חודשים מאסר לריצוי בעבודות שירות**. כך למשל, ראו: ת"פ (שלום תל אביב יפו) 14-11-2026 מדינת ישראל נ' בגין גבר Klein, (07.04.2016); ת"פ (שלום ירושלים) 14-06-2014 מדינת ישראל נ' פלוני, (19.04.2015); ת"פ (שלום עכו) 12-09-2012 מדינת ישראל נ' פלוני, (27.10.2014); ת"פ (שלום ירושלים) 12-07-2013 מדינת ישראל נ' פלוני, (30.06.2014). **מדינת ישראל נ' שמואליק מטוות**, (30.06.2014).

כאן אף ייאמר, כי עינתי, תוך ביצוע האבחנות המתבקשות בפסקהالية הפנטה באת כוח המאשימה (ההגנה בחירה שלא להפנות את בית המשפט לפסיקה מטועמה), וזאת כאשר מילא נהיר לבית המשפט כי קיימים מקרים שבהם הושתו עונשים החורגים לחומרה מהמנעד שהוצע לעיל. הדבר אךطبع הוא, שכן כידוע, הענישה היא לעולם אינדיידואלית ו"אין עסוקין בשיטת ניקוד, או באריתמטיקה. **ענישה היא מלאכת מחשבת - ולא מלאכת מחשב**" (ע"פ 5768 פלוני נ' מדינת ישראל, (08.06.2015)). כך למשל, ברי כי אין דין דחיפה הגורמת לאדמומיות דין אגרוף לכיוון הפנים הגורם לפצעים מדמים; כשם שלא יהיה זהה עונשו של נאם נעדר עבר פלילי, שהיכה על חטא וuber הליכי טיפול משמעותיים לעונשו של נאם בעל עבר פלילי מכבד, שאינו מקבל אחריות על מעשייו ונעדר כל אופק שיקומי. מה גם, שהלכה היא כי השיקול של "מדיניות הענישה" הינו אך שיקול אחד מבין מכלול השיקולים אותם שיקול בית המשפט בטרם קביעת מתחם העונש ההולם וגזרת הדין (ראו בעניין זה ע"פ 1903/13 חמודה עיאשה נ' מדינת ישראל, (25.06.2013)).

14. לאור כל האמור לעיל, לאחר שנתי דעתו למכלול השיקולים הרלוונטיים, כפי שפורט לעיל, דומני כי מתחם עונש הולם שתחתיותו שמונה חודשי מאסר הינו מחמיר מדי וחוטא לעקרון ההלימה. אשר על כן, **ינוו מתחם העונש במקרה הנדון בין 3 חודשים מאסר, שנייתן לרצותו בעבודות שירות, לבין 14 חודשים מאסר בפועל, וכל זאת לצורך ענישה נלווה בדמות פיצוי במקרים המתאימים וקנס**.

ד. **שאלת הסטייה לקולא מהמתחם והארכת המאסר המותנה**

15. נגד הנאשם תלוי ועומד מאסר מוותנה בן 8 חודשים שהוא בר הפעלה בתיק זה. בשים לב למתחם העונש שנקבע לעיל, ולנוכח הוראות סעיפים 54 ו- 56 לחוק העונשין, יצא כי שאלות של סטייה לקולא ממתחם העונש ההולם והארכת המאסר המותנה כרכוכת במידה רבה זו בזו. שכן, אם בית המשפט יחליט כי אין מקום לסתות לקולא

ממתחם העונש ההולם, כי אז יש להשית על הנאשם עונש מאסר, שאינו יכול לדור בכפיפה אחת עם הארכת מאסר מותנה. מנגד, ככל שקיים כי יש במקורה הנדון מקום להורות על הארכת המאסר המותנה, כי אז לא ניתן היה להשית על הנאשם עונש בגין המתחם שנקבע. בהינתן האמור, בית המשפט יפעל כדלקמן: תחילה, אבחן אם בעניינו של הנאשם מתקיימים שיקום אשר יש בהם כדי להצדיק סטייה לקולא ממתחם העונש ההולם; לאחר מכן, וככל שההתשובה לשאלת הראשמה תהא חיוב, אבחן אם מתקיימים בעניינו אותן טעמים מיוחדים אשר יכולים להצדיק את הארכת המאסר המותנה התלויה ועומד נגדו.

16. כאמור בסעיף 40(א) לחוק העונשין, מקום בו נמצא בית המשפט כי הנאשם **השתקם או כי קיים סיכון של ממש שישתקם בעתיד**, כי אז הוא רשאי לסתות לפחות לכול ממתחם העונש ההולם. ומן התם אל הכא - גם של א' הتعلמתי מעברו הפלילי המכבד של הנאשם (ראו גילון הרישום הפלילי של הנאשם, סמן ת/2), הכולל 8 הרשעות קודמות ואربع עבירות אשמה, וזאת במגוון רחב של עבירות, כמעט מכל קטגוריות דיני העונשין; מחומרת העבירות שבהן הורשע הנאשם; מהפגיעה שנגרמה למתלוונת; ומהצורך לנזקוט ביד קשה כלפי אותם עבריינים הנוגאים באליםות כלפי בני משפחותם - עדין, לאחר שעינית בתסקרי שירות המבחן, שמעיטה את עיוני הצדדים בעניין והתרשםתי באופן בלתי אמצעי מה הנאשם, וביחוד לנוכח ההליך השיקומי האינטנסיבי והמשמעותי שאותו הוא עבר, שוכנעתי כי הנאשם השתקם, או שלמצער קיים סיכון של ממש שישתקם באופן מלא בעתיד, וכי יהיה זה מוצדק להשית עליו עונש החורג לפחות ממתחם העונשה אשר נקבע בעניינו, ואנמא.

17. בראש ובראונה, נתתי דעת ליילך הטיפולי-שיקומי במסגרת "בית נעם", שה הנאשם נטל בו חלק במשך למשך של שבעה חודשים ושאותו הוא סיים בהצלחה. מגורי הטיפול נמסר כי הגם שה הנאשם ידע עלויות ומורדות בהליך הטיפולי, הרי שעדין, גם ברגעיו משבר הוא הביע מוטיבציה רבה לטיפול. כן נמסר, כי הנאשם קיבל אחריות על מעשי, למד להזות את מגבלותיו ורכש כלים להתמודדות עם קשייו ויסודות דחפי. בדומה, גם שירות המבחן עצמו התרשם כי הנאשם עבר תיליך טיפול מושמעותיו ששיער לו לקבל ולהתמודד עם סיום הקשר הזוגי והגברת את מודעותו לצרכיה של המתלוונת. כמו כן, שירות המבחן התרשם כי הנאשם מכיר בחומרת התנהנותו ובפסול שבה, מכיר בפגיעה שנגרמה למתלוונת, וכי ההליכים המשפטיים יצרו השפעה מרתיעה ומציבה גבולות עבورو, והובילו אותו להתבוננות בחירותיו ודפוסיו. עוד יצוין, כי במהלך פרק הזמן המתואר, הנאשם גם מסר בדיקות שתן שהעידו על ניקיונו מסמים.

18. שנית, גם בעצם השתלבותו של הנאשם בשוק העבודה (כפי שצוין בתסקרי שירות המבחן) והואתו, הלכה למעשה, אזרח שומר חוק מאז ביצע את העבירות שבגין הוא נוטן את הדין כולם, עוד אי שם בתחילת 2015 - יש כדי לזכור את מסקנתி לפיה הנאשם השתקם או לחילופין כי קיים סיכון ממש שישתקם באופן מלא בעתיד. לצד אותו "שיעור מוסדי" בעבר, שוכנעתי, כאמור, כי בעצם שיתוף הפעולה של הנאשם עם שירות המבחן, המוטיבציה שאotta הוא מביע להשתקם ולשנות מאורחות חייו והעובדה כי מזה כשותפים וחצי הוא אכן שב עוד לדרכיו הרעות, יש כדי ללמידה אודות המהפר החובי שהנ帀ם עבורה ועל הסיכויים הגבוהים לשיקומו (ראו והשו [רע"פ 13/683 דיזיד פרלמן נ' מדינת ישראל, \(23.02.2014\); רע"פ 1441/14 חנית נ' מדינת ישראל, \(09.12.2014\); ועפ"ג \(מחוזי בא"ר שבע\) 37682-03-13 גרניק נ' מדינת ישראל, \(20.11.2013\)\).](#)

19. אכן, לא נעלמה מעניini העבודה כי הליך השיקום שעבורה הנאשם איננו מושלם, ומכך שהטיפול שהנ帀ם השתלב בו מאוחר יותר במסגרת המרכז למניעת אלימות לא עלה יפה וכי שירות המבחן התרשם שעל אף התחילה החובי והמשמעותי בעבר, הוא עדין נטה לציבור כעסים ולהגביב באופן אימפולטיבי. יחד עם זאת, ובוודאי כאשר מדובר באדם בעל דפוסים עברייניים שהשתרשו, ידוע כי הליך טיפול אינו יכול לבוא לכדי סיום המוצלח באבחנה אחת, אלא מדובר בתהליך שפעמים רבים יש בו עלויות ומורדות, ושיכל לארוך זמן. מה גם, שהנ帀ם מביע מוטיבציה, שלהתרשמותי הינה כנה ואמתית, להמשיך ולהעמיק את הטיפול, והוא אכן יעשה זאת במסגרת צו המבחן שייגזר

עליו. אותו רצון להשתלב בטיפול, יש לזכור, אף באידי ביטוי בבקשתו של הנאשם להמשיך ולהשתתף בהליכים טיפולים נוספים לאחר שסיים את הטיפול במגarter "בית נעם", שאוותן הוא שלח ביוזמתו לשירות המבחן (ראו פnioתו של הנאשם, באמצעות בא כוחו, לשירות המבחן - נ/1).

זאת ועוד, אף לא ניתן להתעלם מהתרשםו של שירות המבחן, לפיה נשירתו של הנאשם מהטיפול במרכזי למניעת אלימות נובעת במידה רבה מעייפות מסוימת, המותאמת לשלב שבו הוא נמצא, וזאת בשל פרק הזמן הממושך שבו משולב טיפולים השונים. כמו כן, יש לחת את הדעת לכך ששירות המבחן, שהוא ידוע הגורם האמון על בחינת התקדמותו של הנאשם בהליך הטיפול, התרשם מכלול השיקולים ובחן את כל הלילכים הטיפוליים שבמהם שותף הנאשם והעריך בסופו של יום כי הנאשם מצוי בתחום שניי משמעות, והמליץ לבקר בעניינו את שיקולי השיקום.

20. ככלם של דברים, "אמר כי בפניו נאשם שמאז היה לנער ובמשך כל חייו הבוגרים ניהל אורח חיים שאיןנו נורטיבי", היה מכור לסמים, ושב והסתבר פעמיחר פעם בפלילים, וUID על כך גילוון הרישום הפלילי שלו. והנה כיום, הנאשם זנח את דרך הפשע, החל להבין את הבעייתיות שבהתנהלותו, חדל מלהשתמש בסמים, התמסר באופן מעורר רושם להליך הטיפולי, השתלב בשוק התעסוקה והפרק לאזרוח יצרני ושומר חוק, עבר הליך שינוי משמעותי עד שנדמה כי ביום ניצב בפניו "אדם חדש", שונה בתכלית מאותו אחד שביצע את העבירות שבמוקד כתוב האישום המתוקן (ראו והשוו דבריה של כב' השופטת ד' ברק ארץ בפסקה 15 בע"פ 111/14 פלוני נ' מדינת ישראל, (2014.01.01)). אשר על כן, מצאתי כי יש לבקר במקרה הנדון את שיקולי השיקום על פני יתר השיקולים שבעניינה, ולסתות לקולא ממתחן העונש הולם.

21. כמו כן, אף מצאתי כי המקורה של הנאשם נמנה עם אוטם מקרים חריגים שבהם היה זה מוצדק לרכת לקרהתו כברת דרך נוספת ולהורות על הארצת המאסר המותנה תלוי ועומד נגדו, וזאת מהשיקולים והנימוקים אשר פורטו לעיל, ולנוכח שיקולים נוספים שייפורטו מיד.

22. כדיוע, מטרתו ותכליתו של עונש המאסר המותנה היא להרתיע את הנאשם מלשוב לسورו, והכלל הוא שמי שהפר את התנאי יתן על כך את הדין בחומרה (reau"פ 5798/00 סעד רידי נ' מדינת ישראל, פ"ד נה(3) 1 (2001);reau"פ 3021/14 רוני ספיר נ' מדינת ישראל, (13.05.2014)). יחד עם זאת, לכל האמור קיימים חריג, והכוונה לסעיף 56(א) לחוק העונשין, הקובל כי מקום בו הנאשם עבר עבירה (אחת) נוספת שיש בה כדי להפעיל את עונש המאסר המותנה, אך בית המשפט השתכנע כי קיימים טעמים להארצת התנאי וכי בנסיבות העניין לא יהיה זה מוצדק להפעילו - כי אם הוא רשאי להורות על הארצת תקופת התנאי או חידושה.

בעניין זה, אומצה בפסקתו של בית המשפט העליון הגישה לפיה שיקול דעתו של בית המשפט בשאלת הארצת המאסר המותנה צריך להתמקד "במצביים שבהם מוצדק לנתן לנאשם הזדמנות נוספת לחזור בדרך הישר, כאשר הוא מראה סימנים המוכיחים יסוד לציפייה כיvrיה" (reau"פ 7391/08 יוסף מchang'נה נ' מדינת ישראל, (14.09.2009). כן ראו, למשל,reau"פ 4902/14 בן צבן נ' מדינת ישראל, (16.07.2014); וreau"פ 2801/14 קנייבי מריד נ' מדינת ישראל, (01.05.2014)).

23. ومن הכלל אל הפרט, ההליך טיפול-שיקומי שעבר הנאשם והתנהלותו התקינה בשנים האחרונות, כפי שפירטתי בהרחבה קודם לכן, מלבדים כי יש יסוד לציפייה, ואף מעבר לכך, שהוא לא ישוב לבצע עוד עבירות, בין אם ממי אלה המיחסות לו בכתב האישום המתוקן ובין אם אחרות. דרך החיסים שהנאשם סיגל לעצמו מאז שוחרר מהמעצר בתיק זה, ניקיונו מסמים, הירטמותו לטיפול ושיתוף הפעולה שלו עם שירות המבחן, מעידים כי זנחה את תפיסת עולמו העברנית וכי בעת הוא מבקש לשקם את חייו ולהשיבם למסלול נורטיבי.

מסקנתי האמורה אף מתחזקת לנוכח הערכתו של שירות המבחן, לפיה המסוכנות הנש��ת מהנאשם כזומצמה. גם אם עמוד 5

מסוכנות זו לא אוניה לחלוון, הרי שלידי כר יהיה לאחר שהנאשם ימשיך ויעמיק את הטיפול במסגרת צו המבחן שייגר עליו. כמו כן, גם העובדה שהנאשם הודה במינויו לו, קיבל אחראות מלאה על מעשיו, התחרט עליהם והביע אמפתיה כלפי המטלוננט, מלבדת גם היא אודות כר שהנאשם הפנים כדברי את החומרה והפסול שבמעשיו, מה שבתו רם מלמד כי קיים יסוד מוצק להניח כי הוא לא ישוב להסתבר בפליליים. והרי שאם לא די בכך, כי אז ניתן גם להזיכר כי הנאשם והמטלוננט התגrosso זה מכבר, כר שאינם נמצאים עוד ב"חיכוך" מתמיד ואת הערכתו של שירות המבחן, לפיה יש בהלכים המשפטים שמתנהלים נגדו (וכאן יש להזכיר גם שהנאשם היה עצור בתיק זה מאחריו סORG ובריח ממשר למלعلا מחודשים) כדי להציג לו גבולות ולהרטיעו מישוב ולעבור על החוק.

24. בשים לב לכל האמור, סבורתני כי הנאשם הראה סימנים מובהקים לכך שניתן לצפות ממנו כי לא ישוב עוד לבצע עבירות וכי בנסיבות העניין, לא יהיה זה מוצדק להורות על הפעלת המאסר המותנה התלי ועומד נגדו. לדידי, יש מקום במקרה הנדון לבחיר את שיקולי השיקום, לאמץ את המלצת שירות המבחן, ולהורות על הארצת המאסר המותנה.

25. אכן, מלאת גזרת הדין איננה קלה היא, ולא כל שכן במקרה הנדון, כאשר שיקולי הगמול וההרתה מתנגשים באופן חייתי עם שיקולי השיקום. בית המשפט אינו מקל ראש עיקר בחומרת מעשיו של הנאשם, אך בסופו של יום, אין עסוקין בנסיבות מהסוג שמחיב מניה וביה את העדפת שיקולי הגמול והתרעה, ולא בכדי לא אחת מצאו בית המשפט בעניינים של נאשמים שהורשו עבירות של אלימות במשפטה, ולעתים אף במקרים חמורים אלה שביצעו הנאשם, להורות על הארצת המאסרים המותנים אשר היו תלויים נגדם, והנה אך כמה דוגמאות לכך: עפ"ג (מחוזי מרכז)-17-05-19652 מדינת ישראל נ' פלוני, (14.05.2017); ת"פ (שלום אילת)-15-11-15 מדינת ישראל נ' רסלן מרשתין, (24.01.2017); ת"פ (שלום ראשון לציון)-12778-10-11 מדינת ישראל נ' רוסלאן א' אבעיד אוחנה, (17.01.2017); ת"פ (שלום רמלה)-56999-01-15 מדינת ישראל נ' פלוני, (26.06.2016).

ווער, כפי הערכת שירות המבחן, הפעלת המאסר המותנה ושליחתו של הנאשם אל מאחריו סORG ובריח עלולה לקטוע את התקדמותו בהליך הטיפול ולחייבו טיפולים. בשים לב לכברת הדרך שאotta עבר הנאשם, סבורתני כי הימנעות מדפס פעולה כאמור, וחיזוק ידיו של הנאשם בהליך הטיפול, תשרת לא רק את טובתו האישית של הנאשם, כי אם את האינטרס הציבורי כולו. כר, ככל שישמרו הישגיו הטיפולים והנאשם יתמיד בהליך הטיפול - במקומות עברין מועד, רצדיויסט שיצא וחוזר, שוב ושוב, אל בית האסורים - תקבל החברה אזרח הגן, נורטביב, יצרני ושומר חוק (וראו בעניין זה דבריה של כב' השופט א' פרוקצ'יה בע"פ 8092/04 ישראל חייב נ' מדינת ישראל, (10.09.2006)).

26. לצד האמור, ועל מנת שחוරת מעשיו של הנאשם תמצא ביטויו בענישה שתושת עליו, מצאתי לגוזר עליו צו של"צ בהיקף מזה שעליו המליך שירות המבחן. כמו כן, ועל אף שההגנה לא טענה בעניין, אציין כי הנאשם חתום על התחייבות כספית שלא לעבור, בין היתר, על עבירה של ניסיון תקיפת בת זוג (ת/3 ו- ת/4). על כן, ומשהוא הורשע בעבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש לבת זוג, הרי שאין מנוס במקרה הנדון מהפעלת ההתחייבות הכספית האמורה. מנגד, אציין כי המאשימה לא עתרה להשית קנס, והגם שעיל פניו היה מקום לעשות כן, בית המשפט לא שים עצמו כקטגור במקום המאשימה, וימנע מהשתתך רכיב זה בענישה.

27. **לאור כל האמור לעיל, אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:**

א. צו של"צ בהיקף של 300 שעות.

בהתאם לאמור בתקיר שירות המבחן מיום 16.07.2017, שירות המבחן מתקבש לגבות עבורי הנאשם תכנית של"צ ולהגישה לבית המשפט תוך 30 יום. לאחר קבלת התכנית, אאשרה ללא צורך בקיום דין נוסף.

הובירה לנאשם חשיבות עמידתו בתנאי צו השלי"צ וההשלכות שלולות להיות לאי שיתוף פעולה עם שירות המבחן בפן זהה.

העתק ההחלטה לשירות המבחן.

ב. צו מבחן של שירות המבחן למשך שנה מהיאם.

הובירה לנאשם חשיבות עמידתו בתנאי צו המבחן וההשלכות שלולות להיות לאי שיתוף פעולה עם שירות המבחן בפן זהה.

ג. מורה על חידוש המאסר המותנה בין ה- 8 חודשים אשר הושת על הנאשם ביום 03.09.2014 בת"פ 13-11-33005-33 (בית משפט השלום בקריית גת) למשך שנתיים נוספות מהיאם.

ד. פיצויי בסך 750 ₪ למלוננט, ע"ת/1.

הפיizio ישולם ב- 10 שיעורים שווים ורצופים, שהראשון שבhem בתוך 30 ימים מהיאם.

מצ"ב טופס פרטי נזוק.

כל סכום שייגבה בתיק, יזקף תחילתה על חשבון הפיצוי.

ה. מורה על הפעלת התחייבות על סך 7,500 ₪, עליה חתום הנאשם ביום 03.09.2014 במסגרת ת"פ 13-11-33005-33 (בית משפט השלום בקריית גת).

סכום התחייבות ישולם ב- 50 שיעורים שווים ורצופים, שהראשון שבhem ביום 1.10.2018. **לא תשלום התחייבות, יאסר הנאשם למשך 20 ימים.**

ו. הנאשם יחתום על התחייבות על סך 10,000 ₪ להימנע מביצוע עבירות של אלימות או היזק לרכוש בمزيد וזאת למשך שלוש שנים מהיאם. לא תיחתום התחייבות, יאסר הנאשם למשך 7 ימים.

ניתן צו להשמדת המוצגים: קלטות אודיו/וידיאו ושלט שבור, בכפוף לחלו'ף תקופת הערעור.

זכות ערעור חוק.

ניתן היום, י"א תשרי תשע"ח, 01 אוקטובר 2017, במעמד הצדדים דלעיל.

ההחלטה

עמוד 7

על מנת לאפשר למאשימה להגיש ערעור על רכיב השל"צ שבזה"ד, ועל מנת שלא להעמיד את ערכאת הערעור בפני עובדה מוגמרת, הנני מורה על עיקוב ביצוע רכיב השל"צ למשך 45 ימים.

אם לאחר עיון נוסף, תחליט המאשימה שלא לערעור על רכיב השל"צ בגין"ד, תודיע על כך מידית לב"כ הנאשם ולביבהמ"ש.

המציאות תשיב למפקיד/ה הכספיים שהופקדו על ידו/ה בקופתbihem"ש במסגרת הליך המעצר מושא תיק זה.

**01/10/2017
ניתנה והודעה היום י"א תשרי תשע"ח, במעמד הנוכחים.**

**ד"ר נגה שמואלי - מאיר, שופטת
סגנית נשיאת**